

▶ РЕАЛІЇ

ВІТЕР ДОЛІ ГАЗДИ ШАЛАЙКА

Прізвище Шалайко відоме у нашому районі. Подекуди його ідентифікують із Милошом Яковичем Шалайком, який вписав своє ім'я в історію Демидівського ПМК-3, «Райагропостачу», інспекцію Держтехнагляду. «Світла голова» і «ясний розум» - ось неповна характеристика цього талановитого технічного менеджера.

Очевидно, брати Миколи Яковича Георгій та Анатолій від родинних генетичних наслідків успадкували технічне мислення, бо за яку головоломку не візьмуться, то розв'яжуть і її. Скажімо, віднедавна жителі Заболоття не можуть очей відвести від вітряка, встановленого Анатолієм Яковичем на рукотворному обійсті...

Пан Анатолій мешкає у Луцьку. Колись там закінчив філіал політехнічного інституту, створив сім'ю, а відтак, за велінням долі став, як кажуть, «городським». Але клич землі рідної, батьківських порогів і материнської вишні в саду не давав змоги самозаспокоїтися у міських лабіринтах, тож за будь-якої нагоди Анатолій Якович поспішав на простори свого дитинства, де напоєний чарами дивовижного довілля і цілющим новосілівським повітрям брався за будь-яку роботу. Та чи не найбільше його манила земля, яку горів бажанням обробляти, експериментувати на ній, вирощувати сільгосппродукцію. Власне, тут сплелися воедино підприємницький підхід та інтерес до аграрного ремесла.

Отож Анатолій Шалайко став обробляти три селянські паї - наділ близько семи гектарів. Причому, землю виділили у такому мальовничому довіллі, що очей не відвести ні від лісу, який полонить зеленочубою красою, ні від горбків, які нагадують швейцарські краєвиди, ні від світло-голубих хмар, що звисають над тими горбками, охороняючи їх від прикрощів із неба. Як правило, аграрій із Луцька вирощує зернові, гречку. І нива щедро віддячує господарю, який ставку робить на сидерати, натомість хімічних добрив не визнає. Хтозна: може, газда скаже вагоме слово в аграрній науці, бо досвід і практика - велика сила.

Фаховий «технар» Анатолій Якович, як кажуть, із запасних частин «склепав» трактор, причіпний інвентар, який зберігає за селом у рукотворному хазяйському містечку: тут і житлове приміщення, і господарські споруди. А нещодавно технічних справ майстер обладнав біля обійстя вітряк, який «гонить» електрику. Власне, умілець не тільки на практиці взявся культивувати альтернативні джерела енергії, а й має зі свого творіння зиск. Принаймні, обійстя Шалайка у полі забезпечене електроенергією. Про енергетичну потужність вітряка свідчить таке. За словами Георгія Яковича, брат Анатолій циркуляркою усі колоди порізав на дрова. До того ж циркулярка розпилює дошку-п'ятдесятку не гірше ніж від живлення електроенергією напругою 380В.

Кажуть, у деяких країнах Західної Європи вітряки рясніють на кожному вигоні. Очевидно, там уже давно на практиці реалізують ідею про альтернативні джерела електроенергії. Ми ж тільки про це гомонимо по всіх усюдах, починаючи від уряду і аж до сільського дядька, котрий мало розуміється у тонкощах альтернативних джерел, але добре орієнтується у цінах на газ для індивідуальних споживачів, які зачасти «кусаються». Можливо, творіння диво-рук Анатолія Шалайка спонукає чиновників від енергетики прискорити цей процес, бо ж вітер на просторах України безкоштовний...

Віталій ТАРАСЮК.

